

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunale di Genova – Výklad směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368) – Vznik pracovního poměru na dobu neurčitou v případě porušení předpisů upravujících po sobě jdoucí pracovní smlouvy na dobu určitou – Možnost výjimky v případě pracovních smluv ve veřejné správě

Výrok

Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřená dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v případě zneužití vyplývajícího z použití po sobě jdoucích pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou zaměstnavatelem ve veřejné správě vylučuje, aby byly tyto smlouvy či poměry změněny na pracovní smlouvy nebo poměry na dobu neurčitou i přesto, že taková změna je stanovena, pokud jde o pracovní smlouvy nebo poměry uzavřené se zaměstnavatelem v soukromém sektoru, jestliže tato právní úprava obsahuje jiné účinné opatření, jehož účelem je zabránit a případně sankcionovat zneužití po sobě jdoucích smluv na dobu určitou zaměstnavatelem ve veřejné správě.

(¹) Úř. věst. C 156, 12. 6. 2004.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Fazenda Pública v. Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

(Věc C-193/04) (¹)

(Nepřímé daně z kapitálových vkladů — Směrnice 69/335/EHS — Převod obchodních podílů společnosti s ručením omezeným)

(2006/C 261/03)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Fazenda Pública

Žalovaná: Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Supremo Tribunal Administrativo – Výklad čl. 4 odst. 3, 10 písm. c) a čl. 12 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25), ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985 (Úř. věst. L 156, s. 23) – Slučitelnost poplatků požadovaných za vyhotovení notářského zápisu o převodu obchodních podílů s těmito ustanoveními.

Výrok

Směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů, ve znění směrnice Rady 85/303/EHS ze dne 10. června 1985 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že za vyhotovení notářského zápisu osvědčujícího převod obchodního podílu, který není spojený se zvýšením základního kapitálu, se vybírají poplatky stanovené paušálně nebo v závislosti na hodnotě převáděných podílů.

(¹) Úř. věst. C 156, 12.6.2004.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. září 2006 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Arnhem – Nizozemsko) – N v. Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo

(Věc C-470/04) (¹)

(Volný pohyb osob — Článek 18 ES — Svoboda usazování — Článek 43 ES — Přímé daně — Zdanění fiktivního zisku z podstatných podílových účastí v případě převezení daňového domicilu do jiného členského státu)

(2006/C 261/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Arnhem

Účastníci původního řízení

Žalobce: N

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Oost/Kantoor Almelo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Gerechtshof te Arnhem – Výklad článků 18 ES a 43 ES – Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Daňové zatížení vyplývající z převedení daňového domicilu do jiného členského státu – Daň z příjmu zakládající se na fiktivním zisku vyplývajícím z prodeje podstatné podílové účasti, představované obchodními podíly nebo akciemi společnosti – Poskytnutí záruky pro odklad platby

Výrok

- 1) Článku 43 ES se může dovolávat takový příslušník Společenství, jako je žalobce v původním řízení, který bydlí po převedení svého bydliště v jednom z členských států a který vlastní všechny obchodní podíly nebo akcie společností usazených v jiném členském státě.
- 2) Článek 43 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát zavedl takový režim zdanění zisku v případě převedení bydliště daňového poplatníka z území tohoto členského státu, jako ve věci v původním řízení, který podmiňuje přiznání odkladu platby této daně poskytnutím záruk a který nezohledňuje plně ztráty, které mohou nastat po převedení bydliště dotyčného a které nebyly zohledněny členským státem přijetí.
- 3) Překážka vyplývající z poskytnutí záruky vyžadované v rozporu s právem Společenství nemůže být odstraněna se zpětným účinkem pouhým uvolněním této záruky. Forma aktu, na jehož základě byla záruka uvolněna, nemá na toto posouzení žádný vliv. Pokud členský stát stanoví platbu úroků z prodlení při příležitosti vrácení záruky požadované v rozporu s vnitrostátním právem, tyto úroky jsou rovněž dlužné v případě porušení práva Společenství. Krom toho předkládajícímu soudu přísluší posoudit, v souladu s obecnými pokyny poskytnutými Soudním dvorem a při dodržení zásad rovnocennosti a efektivity, existenci odpovědnosti dotyčného členského státu z důvodu škody způsobené povinností poskytnout takovou záruku.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. září 2006 – Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-484/04) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 93/104/ES — Úprava pracovní doby — Článek 17 odst. 1 — Odchylka — Články 3 a 5 — Právo na minimální doby denního odpočinku a odpočinku v týdnu)

(2006/C 261/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a N. Yerrell, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: M. Bethell a E. O'Neill, zmocněnci, K. Smith, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197) – Dosah odchylky – Použití ustanovení týkajících se dob odpočinku

Výrok

- 1) Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že na pracovníky, jejichž pracovní doba se částečně neměří nebo není předem určena nebo si ji může určit pracovník sám, použilo odchylku stanovenou v čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/34/ES ze dne 22. června 2000, a tím, že nepřijalo opatření nezbytná k provedení práv pracovníků na doby denního odpočinku a odpočinku v týdnu, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 17 odst. 1, 3 a 5 této směrnice.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 5. 2. 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 5.2.2005.